

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7Csp/54/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8822201766
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2023:8822201766.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Martinou Melníkovou v právnej veci žalobcu: Z. K., H.. XX.XX.XXXX, C. S. XXX/XX, XXX XX N. H. R., právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Martina Barnová, Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov proti žalovanému: KRUK Česká a Slovenská republika, s. r. o., Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 24785199, právne zastúpený: JUDr. Jiří Šmída, usadený euroadvokát, ŠMÍDA AK s.r.o., Námestie sv. Egídia 42/97, 058 01 Poprad, v konaní o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.305,80 eur takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 435,- eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou voči žalovanému domáhala zaplatenia sumy 1.305,80 eur ako primerané finančné zadosťučinenie a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnila tým, že v upomínacom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 29Up/1076/2019 o zaplatenie 1 305,80 eura bola ako žalovaná v postavení spotrebiteľky úspešná na základe upovedomenia Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 29Up/1076/2019, z 25.06.2020 o tom, že márnym uplynutím lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní sa upomínacie konanie zastavilo. V upomínacom konaní po doručení platobného rozkazu, z 03.09.2019, podala proti nemu odôvodnený odpor, v ktorom namietala, že právny predchodca žalovaného jej na podpis predložil spotrebiteľskú zmluvu, v ktorej absentovali obligatórne náležitosti požadované zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, že voči nej použil nekalé obchodné praktiky a že predmetná zmluva obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky. Žalovaný na jej námietky žiadnym spôsobom nereagoval, ani ich inak nespochybnil. Jej námietky boli dôvodom na to, že žalovaný v konaní pokračovať nežiadal. Ako spotrebiteľka si uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie za porušenie jej spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v upomínacom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže ako spotrebiteľka úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza zákona č. 250/2007. Primerané finančné zadosťučinenie si uplatňuje vo výške 1 305,80 eura, čo predstavuje sumu, ktorú si na súde voči nej uplatňoval žalovaný v upomínacom konaní. Požadovaný výšku finančného zadosťučinenia, s ohľadom na naplnenie všetkých funkcií tohto inštitútu, najmä však funkcie odradzujúcej, považuje za primeranú.

2. K žalobe žalobkyňa predložila tieto dôkazy: upovedomenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 29Up/1076/2019 zo dňa 25.06.2020 adresované pre Z. K., ktorým Okresný súd Banská Bystrica jej oznámil, že konanie vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn.: 29Up/1076/2019 bolo dňa 14.12.2019 zastavené, nakoľko žalobca napriek predchádzajúcej výzve súdu nepodal v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy návrh na pokračovanie v konaní. Predmetná výzva bola žalobcovi (v tomto konaní žalovanému) doručená do elektronickej schránky dňa 28.1.2019 o 06:33, teda zákonná lehota na podanie návrhu na pokračovanie v konaní na príslušnom súde uplynula dňa 13.12.2019. Zároveň súdu predložila odpor, ktorý podala pred upomínacím súdom. Tento odpor bol podaný proti platobnému rozkazu vydanému upomínacím súdom pod sp. 29Up/1076/2019, ktorý odôvodnila tým, veriteľ použil nekalé obchodné praktiky a to: neinformoval spotrebiteľa o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy a nekonal s náležitou odbornou starostlivosťou. Použil predtlačенú formulárovú štandardizovanú zmluvu, ktorej obsah bol vopred pripravený bez možnosti ovplyvniť jej obsah druhou zmluvnou stranou, bez odborného výkladu. Zmluva obsahuje neprijateľné podmienky a chyby, o ktorých sa neskôr dozvedela. Má zato, že predmetná zmluva neobsahuje zákonom požadované náležitosti s poukazom na § 4 ods. 2 písm. a) až k), r), a s) zákona o spotrebiteľských úveroch. Požičala si sumu vo výške 2.540,- eur, splatila sumu vo výške 3.715,17 eur, čím jej vznikol preplatok vo výške 1.175,17 eur. Zmluvu ako celok je možné považovať podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi za neplatnú. Zároveň v tomto odpore poukázala na čl. 6 Smernice 93/13/EHS, ako aj na rozsudok Súdneho dvora ES vo veci C-334/92 zo dňa 16.12.1993. Žiadala, aby predmetný platobný rozkaz upomínací súd zrušil a odmietol podanú žalobu.

3. V písomnom vyjadrení k žalobe právny zástupca žalovaného žiadal žalobu zamietnuť. Podanú žalobu považoval za nedôvodnú a v rozpore s právnymi predpismi. Mal zato, že žaloba vychádza z nesprávneho výkladu právnych noriem určených k ochrane spotrebiteľa. Žalobkyňa odôvodňuje svoj nárok od upovedomenia vydaného upomínacím súdom Banská Bystrica sp. zn. 29Up/1076/2019 (ďalej len upomínací súd), ktorý považuje sa nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní za dostatočný dôvod zakladajúci právo na primerané zadosťučinenie spotrebiteľa, pričom žalobkyňa nedefinuje, kedy a k akému porušeniu malo zo strany žalovaného dôjsť, a taktiež ani aké konanie malo byť spôsobilé privodiť žalobkyni ujmu. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovrátenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušeného práva alebo povinnosti ustanovených zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušeného práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Žaloba, ktorou sa oprávnená osoba domáha primeraného finančného zadosťučinenia sa nazýva žalobou satisfakčnou, pretože primerané zadosťučinenie je nástrojom satisfakcie, ktorej úlohou je vyrovnať narušenú rovnováhu v postavení toho, kto právo spotrebiteľa porušil a dotknutej osoby spotrebiteľa. Okrem satisfakčnej funkcie má primerané finančné zadosťučinenie aj sankčnú povahu, pretože predstavuje pre toho, kto právo spotrebiteľa porušil finančnú ujmu zodpovedajúcu sume, ktorú musí titulom primeraného finančného zadosťučinenia spotrebiteľovi zaplatiť; táto sankčná povaha primeraného finančného zadosťučinenia má však vedľajšiu úlohu, pretože primárna je satisfakčná povaha primeraného finančného zadosťučinenia. Pod satisfakciou treba rozumieť poskytnutie náhrady za utrpenú krivdu, urážku, ublíženie, teda ide o rýdzo osobné právo na vyváženú a zmiernenú nepriaznivých následkov porušeného spotrebiteľských práv. Zastavenie konania súdom z dôvodu nepodania návrhu na pokračovanie v konaní zo strany žalovaného v pôvodnom konaní nespôsobilo žalobkyni žiadne nepriaznivé následky, nevznikla jej žiadna ujma a takéto nekonanie zo strany žalovaného nie je spôsobilé porušiť práva žalobkyne, ktoré by odôvodňovalo priznanie finančného zadosťučinenia. Ďalej žalobkyňa vo svojej žalobe uvádza, že primerané finančné zadosťučinenie má mať odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. V danom prípade je na mieste otázka, aké recidívy sa nemá žalovaný v budúcnosti dopúšťať a to či má mu byť odňaté ústavné právo dobromyseľne sa domáhať zaplata nároku z jeho pohľadávky alebo na druhej strane má byť sankcionovaný za to, že si dovoľil nepodať súhlas s pokračovaním v konaní na miestne príslušnom súde. Skutočnosť, že bol v konaní vydaný platobný rozkaz len potvrdzuje fakt, že aj samotný Okresný súd Banskej Bystrici vzhliadol nárok žalovaného (veriteľa) v pôvodnom konaní ako dôvodný.

4. V replike právny zástupca žalobkyne uviedol, že žalovaný namieta, že zo strany žalobkyne nedošlo k úspešnému uplatneniu práva alebo povinnosti v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Čo sa týka procesného postavenia spotrebiteľa v základnom konaní, na ktoré konanie o primeranom finančnom zadosťučinení nadväzuje, zákonodarca nijako nevyjadril a nemožno to ani predpokladať, že by to bolo jeho cieľom, obmedziť počet prípadov, pri ktorých sa spotrebiteľ môže domáhať

primeraného finančného zadost'učinenia. Práve naopak, cieľom je zefektívniť ochranu spotrebiteľov práve hrozbou platenia primeraného finančného zadost'učinenia obchodníkmi, ktorí v rozpore s morálkou a zákonom porušujú spotrebiteľské právo. Pri správnom pochopení inštitútu primeraného finančného zadost'učinenia, by sa nemohlo stať, aby vznikli čo i len pochybnosti, nie to rovno závery, že spotrebiteľ v postavení žalovaného, nemá nárok na primerané finančné zadost'učinenie, lebo nebol aktívny ako žalobca. Zo žiadneho ustanovenia zákona však nevyplýva, že spotrebiteľ má byť aktívny len ako žalobca a nie aj ako žalovaný. Naplnenie zmyslu ustanovenia § 3 ods. 5 veta tretia zákona ochrane spotrebiteľa možno vidieť najlepšie naopak práve tam, kde spotrebiteľ je obchodníkom donu 'tený byť žalovaným. Tu nielenže obchodník pripravil formulárovú zmluvu porušujúcu spotrebiteľské právo, ale sa ešte pokúša svoju nezákonnú činnosť zlegalizovať zneužitím súdnej moci, aby mu súdna moc jeho nezákonnosť vtelila do súdneho rozhodnutia a tým ju zlegalizovala, a donu 'ti spotrebiteľa stať sa účastníkom takého konania. Preto, ak sa spotrebiteľ práve v postavení žalovaného na súde úspešne domože uplatnenia spotrebiteľských práv, nemože byť žiadne pochybnosti o splnení podmienok na uplatnenie primeraného finančného zadost'učinenia, ako ich stanovuje zákon. Zákonodarca sa rozhodol pre prioritu záujmov na „potrestaní“, resp. odstrašení osoby, porušujúcej právo (Kristián Csach, Štandardné zmluvy, Vydavateľstvi a nakladateľstvi Aleš Čeněk, Plzeň 2009, str. 240-241). Záujem na potrestaní osoby porušujúcej právo sa naplní efektívnejšie práve proti takej osobe, ktorá porušenie spotrebiteľského práva, teda neprávo, uplatnila na súde, aby sa z nepráva pokušila zneužitím súdnej moci urobiť „právo“. Zároveň poukázal na rozsudky Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/101/2007 zo dňa 7.12.2017, sp. zn. 7Co/56/2017 zo dňa 26.09.2017, sp. zn. 12Co/60/2017 zo dňa 07.12.2017 a ďalšie, podľa ktorých mal zato, že na uplatnenie primeraného finančného zadost'učinenia je postačujúce, že v základnom konaní bol spotrebiteľ v pozícii žalovaným. Na podporu mojej argumentácie poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Humenné, sp. zn. 10Csp/4/2019 z 28.5.2019, ktorým súd priznal spotrebiteľovi primerané finančné zadost'učinenie po tom, čo bolo upomínacie konanie zastavené z dôvodu, že dodávateľ nepodal návrh na pokračovanie v konaní, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 22Co/98/2019 z 21.11.2019. Z tohto rozsudku súdu prvej inštancie citoval ods. 17: „V danej právnej veci mal súd jednoznačne za preukázané, že v upomínacom konaní na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 22Up 159/2018 bol ako žalovaný v postavení spotrebiteľa. Upovedomením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 16.5.2018 mu bolo dané oznámenie, že došlo k márnemu uplynutiu lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní a upomínacie konanie sa zastavilo. V tomto konaní po doručení platobného rozkazu podal žalobca odpor, kde namietal, že úverová zmluva č. 5203076534 neobsahuje údaj o sume, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 4, ods. 2, písm. e) zákona o spotrebiteľských úverov a neobsahuje ani údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a preto je bez úrokov a bez poplatkov. Žalovaný sa chcel na jeho úkor obohatiť, pretože v čase podania žaloby mal úver už uhradený, uhradil sumu 8 999,88 eur, pričom z úverového finančného rámca čerpal finančné prostriedky vo výške 6 294,82 eur, teda úver už v čase podania žaloby uhradil. Na námietky žalobcu žalovaný v pôvodnom konaní nijako nereagoval. Žalobca poukázal v žalobe na ustanovení § 3, ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. a § 4 ods. 1, písm. b) rovnakého zákona. Žalovaný sa na jeho úkor, porušením spotrebiteľského práva chcel obohatiť o sumu 1 141,68 eur. Výšku primeraného finančného zadost'učinenia odôvodnil žalobca s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. 3Co 53/2016 zo dňa 4.10.2016, kde sa uvádza: „16. Podľa názoru odvolacie súdu odradzujúco môže pôsobiť len hrozba straty prevyšujúca nad 50% sumy, o ktorú chcel veriteľ spotrebiteľa protiprávne pripraviť, aby veriteľ niesol riziko straty, keďže sa chcel bezdôvodne na úkor spotrebiteľa obohatiť“. Žalovaný na svoju obranu uviedol, že Upovedomenie o zastavení konania nemožno považovať za úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa. Súd s v tomto prípade s názorom žalovaného nestotožňuje. Na základe žaloby žalovaného bol riadne vydaný platobný rozkaz, proti ktorému podal žalobca odpor v pôvodnom konaní. Návrh na pokračovanie v konaní zo strany žalovaného podaný nebol. Z toho súd môže odvodniť, že žalovaný zobral do úvahy dôvody uvedené v odpore a v konaní už nepokračovať. Žalovaný neuviedol žiaden dôvod, pre ktorý netrval na pokračovaní v konaní, ktoré sám inicioval podaním žaloby. Keďže návrh na pokračovanie v konaní môže podať iba žalobca v upomínacom konaní a tento tak neurobil, nemohol ani žalobca v tomto konaní nijakým spôsobom zabezpečiť, aby sa v začiatku konaní pokračovalo na základe ním podaného odporu. Preto mal súd za to, že bol žalobca v tomto upomínacom konaní úspešný, pretože žalovaný spôsobil zastavenie konania.“ Obdobne poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 7Csp/15/2022 zo dňa 18.05.2022, sp. zn. 7Csp/78/2021 zo dňa 03.11.2021, preto má zato, že v žalobe bolo označené konanie, ktoré mohlo privodiť ujmu žalobkyni, pričom podľa právnej úpravy zákon pre priznanie primeraného finančného zadost'učinenia ujmu ani hrozbu ujmy nevyžaduje. Postačovala iba

hrozba ujmy. Podmienkou pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia pre spotrebiteľa nie je porušenie spotrebiteľskej zmluvy, ale konkrétne súdne konanie, v ktorom občan ako spotrebiteľ bol úspešný.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, právnych zástupcov žalobkyne a žalovaného, oboznámením pripojeného spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 29Up/1076/2019, dôkazmi predloženými žalobkyňou a žalovaným a na základe takto vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

6. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že žalobkyňa sa domáha primeraného finančného zadosťučinenia na základe úspechu v upomínacom konaní. Po podaní odporu v upomínacom konaní žalovaný nepredniesol žiadne argumenty proti tvrdeniu žalobkyne, nežiadal v pokračovať v konaní. Žalovaný svojim pasívnym prístupom uznal argumenty žalobkyne uvedené v odpore. Ak by žalobkyňa nepodala odpor voči platobnému rozkazu, tento by sa stal právoplatným. Obrana žalobkyne viedla k zrušeniu platobného rozkazu. Po preskúmaní odporu žalovaný nepodal návrh na pokračovanie v konaní, a to z dôvodu, aby neznášal ďalšie trovy, ktoré by spôsobilo konanie, ak by bol podaný návrh na pokračovanie. Poukázal na špecifickosť konania pred upomínacím súdom, podľa ktorého rozhodnutie upomínacieho súdu neobsahujú odôvodnenie a nebolo vydané pred upomínacím súdom žiadne rozhodnutie s takým odôvodnením, ktoré by obsahovalo odôvodnenie porušenie práva spotrebiteľa, keďže konanie pred upomínacím súdom to ani nedovoľuje. Žalobkyňa v upomínacom súde uplatnila porušenie práva v podanom odpore voči platobnému rozkazu. Zároveň poukázal na písomné vyjadrenia podané v tejto veci.

7. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že žiada žalobu zamietnuť, nakoľko má zato, že argumentácia v žalobe nepreukázala dôvodnosť žaloby. V upomínacom konaní došlo len procesne k zastaveniu konania bez ďalšieho odôvodnenia a bez judikovania porušenia nejakého práva alebo povinnosti. Žalobkyňa nepreukázala porušenie práva, za ktoré by jej prináležalo primerané finančné zadosťučinenie a ani nepreukázala konanie, ktoré by bolo spôsobilé porušenie práva spôsobiť. Aj upomínací súd považoval nárok za dôvodný, pretože inak by nevydal platobný rozkaz. Je právom žalobkyne podať odpor voči platobnému rozkazu a taktiež je aj právom v pôvodnom konaní žalobcu nepokračovať v konaní. Nie je povinný za žiadnych okolností pokračovať a nemôže byť zato sankcionovaný. Poukázal na neprávoplatné konanie tunajšieho súdu sp. zn. 4Csp/74/2022, ktorý v obdobnej veci žalobu zamietol, ako aj na rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019, kde citoval jeho odôvodnenie, podľa ktorého jediným predpokladom pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenia práva alebo povinnosti. Pod úspešným uplatnením práva alebo povinnosti treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti. Nepodanie návrhu na pokračovanie v upomínacom konaní a dôvody prečo tak žalovaný neurobil, nie je relevantným pre toto konanie. Samotný dôvod späťvzatia ako je podaný pred upomínacím súdom mu nie je známy. Má zato, že žalovaný využil možnosť, ktorú mu dáva zákon a vykonal späťvzatie žaloby. Nespochybňuje, že žalobkyňa bola v pôvodnom konaní procesne úspešná tým, že došlo k zastaveniu konania. Upomínací súd jej taktiež priznal nárok na náhradu trov. Žalovaný, ktorý v upomínacom konaní vystupoval ako žalobca, však neporušil žiadne právo, využil prostriedky procesnej obrany tým, že zobral žalobu späť. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia hovorí o porušení práva alebo povinností, nie o procesnom úspechu, ktorý mala žalobkyňa v upomínacom konaní. Preto má zato, že procesný úspech žalobkyne pred upomínacím súdom podľa neho nie je predpokladom pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Upresnil, že pod zastavením konania pred upomínacím súdom myslí vydanie upovedomenia o zastavení konania. Pripustil, že počas ešte konania na upomínacom súde mohla byť žalobkyňa kontaktovaná zo strany veriteľa za účelom dohody, avšak po ukončení konania na upomínacom súde to vylučuje, ako aj po doručení písomného upovedomenia o vybavení reklamácie, pretože toto by bolo porušením povinnosti, ktoré má stanovené žalovaný a je kontrolované Národnou bankou Slovenska. Keďže upomínací súd konanie zastavil zo zákona bez ďalšieho, žalovanému nič nebránilo v ďalšom vymáhaní pohľadávky, avšak na základe interného rozhodnutia sa rozhodli prípad ďalej nevymáhať. Na žalovaného voči žalobkyňi neboli postúpené žiadne ďalšie pohľadávky okrem tej, ktorá bola predmetom na upomínacom súde.

8. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že výšku primeraného finančného zadosťučinenia požaduje vo výške sumy, ktorá bola voči nej uplatňovaná pred upomínacím súdom. Pred podaním žaloby na

upomínací súd bola niekoľkokrát telefonicky vyzývaná na zaplatenie tejto sumy, ktorú ona považovala za nedôvodnú, pretože mala zato, že úver je zaplatený a spotrebiteľská zmluva bola v rozpore so zákonom. Začala si o tom zhromažďovať informácie a následne voči nej bola podaná žaloba na upomínacom súde. Z dôvodu podania žaloby na upomínacom súde sa musela vrátiť zo zahraničia a podať odpor. Voči podanému odporu sa žalovaný nebránil, a pred upomínacím súdom bola preto úspešná. Aj po skončení konania na upomínacom súde opätovne bola vyzývaná na úhradu sumy zo strany žalovaného, ako aj počas podania tejto žaloby. V telefonických výzvach na úhradu sumy, ktorá bola voči nej uplatnená v upomínacom konaní sa bránila, že je nedôvodná, na čo jej bolo oznámené, že musí vykonať reklamáciu na takéto výzvy, pričom stačilo, že to urobí telefonicky. Po podaní telefonickej reklamácie jej prišlo písomné vyrozumienie, že ak bude kontaktovaná na úhradu tejto sumy, nemá ju zaplatiť. Ďalší telefonát od žalobcu počas tohto konania nedvíhala, pretože bola v zamestnaní, avšak po lustrácií volajúceho zistila dohľadom na internete, že ide o žalovaného, a to +XXXX/XXXXXXXX. Po vykonaní reklamácie si už následne zvolila advokáta, pretože sa domnievala, že potrebuje niekoho s právnickým vzdelaním, aby sa mohla brániť. V zahraničí pracuje 5 rokov ako opatrovatelka. Voči žalovanému mala viacero úverov v minulosti. Žalobu na primerané finančné zadostučinenie podala z dôvodu, aby ju žalovaný už telefonicky nekontaktoval, keďže mala zato, že v konaní pred upomínacím súdom bola úspešná.

9. Žalobkyňa súdu predložila potvrdenie žalovaného o vybavení reklamácie, kde je uvedené, že reklamácia zo dňa 15.06.2022 bola vyhodnotená ako neoprávnená a obsahovalo toto odôvodnenie: konanie bolo zastavené z dôvodu, že klientka vzniesla námietky v podanom odpore a veriteľ nedal súhlas na pokračovanie v konaní. Súd konanie zastavil, ale nerozhodol, že na zaplatenie pohľadávky nemá veriteľ nárok.

10. Právny zástupca žalobkyne k vybaveniu reklamácie uviedol, že uvedené potvrdzuje, že žalobkyňa bola kontaktovaná vo veci vymáhania pohľadávky. Vo vyhodnutí reklamácie je uvedené, že táto je neoprávnená a následne je uvedené, že pohľadávka sa voči žalobkyňi vymáhať nebude. Podľa neho spotrebiteľ laicky nevie posúdiť aký postoj voči nemu veriteľ zaujal. Podľa neho ide o vypočítavú aktivitu zo strany žalovaného, nakoľko skúšal, či vymôže od žalobkyňi plnenie, resp. či bude aktívna. Keďže aj po podaní reklamácie žalobkyňa bola kontaktovaná, je potrebné aj toto konanie hodnotiť ako také, ktoré žalobkyňi spôsobovalo ujmu.

11. Právny zástupca žalovaného k reklámácii uviedol, že po podaní reklamácie žalobkyňa viacej nebola kontaktovaná, avšak potvrdzuje, že z dôvodu nastavenia systému spoločnosti žalovaného, že automaticky sú vyvolávaní dlžníci systémom, tak sa aj stalo v danom prípade, ako to uviedla žalobkyňa, že bola kontaktovaná, aj keď prichádzajúci hovor nezdvihla. Ku kontaktovaniu žalobkyne došlo z dôvodu chyby v zaznamenaní vybavenia reklamácie, kde toto vybavenie reklamácie nebolo zaznamenané. Ak by k zdvihnutiu telefónu zo strany žalobkyne došlo, pričom tento telefón je vyvolaný automaticky, následne by pracovník po skontaktovaní sa so žalobkyňou v systéme videl, že pohľadávka bola reklamovaná a že je vybavená spôsobom, že sa nemá voči žalobkyne vymáhať. V takomto prípade, by podľa neho sa pracovník žalovaného ospravedlnil žalobkyňi.

12. V ďalšom písomnom podaní právny zástupca žalobkyne poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 14CoCsp/2/2022 zo dňa 29.05.2023, a to na odsek 18. tohto rozsudku, ktorý uviedol: „Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti, ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadostučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi. Odvolací súd konštatuje, že žalobca sa v pôvodnom upomínacom konaní úspešne bránil, proti platobného rozkazu podal odpor, v dôsledku čoho bol platobný rozkaz zrušený, pričom žalovaný ako veriteľ nenavrhol pokračovať v konaní. Právoplatným ukončením konania vo veci pod sp. zn. 19Up/652/2020 Okresného súdu Banská Bystrica, bol teda naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadostučinenie.“

13. V záverečnom návrhu právny zástupca žalobkyne uviedol, že vykonané dokazovanie preukazuje dôvodnosť nároku, pretože po tom, čo žalobkyňa bola úspešná v upomínacom konaní, kde sa aktívne bránila podaným odporom, žalovaný ďalej v konaní nepokračoval na základe argumentov žalobkyne v podanom odpore. Na základe tejto skutočnosti došlo k vzniku nároku na primerané finančné zadostučinenie. Výšku primeraného finančného zadostučinenia žiada vo výške nároku, ktorý bol voči

nej uplatnený v upomínacom súde. Pri zohľadnení výšky primeraného finančného zadostučinenia žiadal prihladiť aj na kontaktovanie žalobkyne po ukončení konania na upomínacom súde.

14. Právny zástupca žalovaného v záverečnom návrhu uviedol, že žalovaný nemal záujem voči žalobkyni ďalej vymáhať nárok, čo vyplýva aj z písomného vyrozumenia reklamácie. Nepovažuje za rozhodujúce, či následne došlo k nejakému kontaktovaniu žalobkyne, pretože ani žiaden telefonický rozhovor realizovaný nebol. Žiaden zákonný predpis ani neukladá veriteľovi zdržať sa takéhoto kontaktovania. Priznanie primeraného finančného zadostučinenia nepovažuje za dôvodné ani primerané.

15. Z pripojeného spisu upomínacieho súdu sp. zn. 29 Up/1076/2019 vyplýva, že bola podaná žaloba spoločnosťou KRUK Česká a Slovenská republika, s. r. o., na tunajšom súde v tomto konaní je to žalovaný proti žalovanej Z. K., v tomto konaní je to žalobkyňa, kde bol podaný návrh na zviazanie žalovanej zaplatenie sumu 1.305,80 eur spolu s prísl. V predmetnej právnej veci bol vydaný dňa 03.09.2019 platobný rozkaz, voči ktorému zo strany žalovanej bol podaný odpor. Preto bol právny zástupca žalobcu vyzvaný na podanie návrhu na pokračovanie, ktorý podaný nebol. Zo strany právneho zástupcu žalobcu došlo k podaniu podania označený ako späťvzatie žaloby, kde je uvedené: na základe preskúmania aktuálneho stavu veci náš klient v zmysle § 144 CSP berie žalobu späť, v celom rozsahu žiada konanie zastaviť. Preto následne upomínací súd doručil oznámenie právneho zástupcovi žalobcu ako aj žalovanej upovedomenie zo dňa 25.06.2020, že konanie je zastavené dňa 14.12.2019, nakoľko žalobca napriek predchádzajúcej výzve súdu nepodal v lehote 15 dní od doručenia výzvy návrh na pokračovanie v konaní.

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. V zmysle § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.1)

18. V zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

19. V zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

20. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri

uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Zmluva o úvere bola uzatvorená dňa 04.11.2019, a preto súd použil na zmluvu o úvere právnu úpravu účinnú v čase uzatvorenia zmluvy a to zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov.

22. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶) musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

23. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z., pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

24. Podanou žalobou sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala priznania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.305,80 eur na základe ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007. Svoj nárok odôvodňovala tým, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie jej vznikol z dôvodu úspešného

uplatnenia porušenia práva podaním odporu na upomínacom súde voči vydanému platobnému rozkazu, kde sa voči nej uplatňoval nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Po podaní odporu žalovaný nepodal návrh na pokračovanie v konaní, preto zo zákona došlo k nepokračovaniu, ale zastaveniu konania a to vydaním upovedomenia upomínacieho súdu. Výšku primeraného finančného zadosťučinenia odôvodňovala od výške uplatňovanej žalovanej sumy na upomínacom súde.

25. Žalovaný žalobu namietal z dôvodu, že neboli splnené predpoklady pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia ako to uvádza § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. Žalobkyňa nepreukázala, žeby si úspešne uplatnila porušenie práva, alebo žeby žalovaný sa dopustil nejakého konania, ktoré by odôvodňovalo priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Porušenie práva nepreukazuje nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní na upomínacom súde po podaní odporu voči platobnému rozkazu zo strany žalovaného. Je to jeho rozhodnutie, že v konaní nepokračoval.

26. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalobkyňa a právny predchodca žalovaného uzavreli zmluvu o úvere, a že došlo k úhrade istiny úveru. Nesporné bolo aj to, že v zmysle zmluvy o úvere si uplatnil žalovaný voči žalobkyni nárok na upomínacom súde nárok nad istinu úveru, avšak po podaní odporu návrh na pokračovanie podaný nebol. Sporné medzi účastníkmi konania bolo, či sú splnené predpoklady podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, teda či žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie práva a s tým bola spojená aj sporná výška primeraného finančného zadosťučinenia.

27. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

28. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody (punitive damages v práve USA a exemplary damages v práve Veľkej Británie) je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu (porov. najmä používanie adjektíva "odradzujúci"). A tak práve inštitút relatívnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle už citovanej judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie „účinné, primerané a odradzujúce“.

29. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne vyplývajúci z ust. § 3 ods. 5 zákona č.250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

30. V danej právnej veci súd mal za jednoznačne preukázané, že v upomínacom konaní na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 29Up/1076/2019 bola žalobkyňa v postavení spotrebiteľa ako žalovaný. Upovedomením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 25.06.2020 jej bolo oznámené, že došlo márnemu uplynutiu lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní a upomínacie konanie sa zastavilo. V tomto konaní po doručení platobného rozkazu žalobkyňa podala odpor, kde namietala nedôvodnosť uplatňovaného nároku v zmysle zmluvy o úvere z dôvodu, že poskytnutý úver uhradila a zmluva je bezúročná a bezpoplatková. Mala zato, že žalovaný sa chcel na jej úkor obohatiť. Na námietky žalobkyne žalovaný v pôvodnom konaní nereagoval, teda návrh na pokračovanie v konaní nepodal. Z tohto preto súd dôvodní, že žalovaný zobral do úvahy dôvody uvedené v podanom odpore, keďže v konaní nepokračoval. Žalovaný neuviedol žiaden iný dôvod, pre ktorý netrval na pokračovanie v konaní, ktoré sám inicioval na upomínacom súde. Keďže návrh na pokračovanie v konaní môže podať iba žalobca v upomínacom konaní a neurobil tak, nemohol spotrebiteľ, v tomto konaní žalobkyňa, nejakým spôsobom zabezpečiť, aby sa v začatom konaní pokračovalo na základe ním podaného odporu. Preto súd mal zato, že žalobkyňa bola v upomínacom konaní úspešná, pretože zastavenie konania spôsobil žalovaný.

31. V súvislosti s výkladom samotného pojmu „úspešné uplatnenie práva“ zo strany spotrebiteľa súd poukazuje na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obdo/45/2012 zo dňa 24.06.2013, podľa ktorého: „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa.“ Tým teda mal súd za preukázané, že došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva. Porušenie práva videl súd v tom, že žalovaný sa domáhal zaplatenia pohľadávky voči žalobkyne, avšak po podaní odporu v samotnom konaní nepokračoval na základe odporu žalobkyne, teda že žalobkyňa úspešne si uplatnila porušenie práva. Úspešné uplatnenie práva súd taktiež videl aj v ďalšom postupe žalovaného, ktoré nasledovalo po tom, čo po podaní odporu žalovaný nepodal návrh na pokračovanie pred upomínacím súdom, naďalej kontaktoval žalobkyňu s tým, že aby žalobkyňa nebola viacej obťažovaná, musela táto podať reklamáciu, kde aj keď je uvedené, že reklamácia je vybavená ako neoprávnená, v závere je uvedené, že pohľadávka voči žalobkyne sa vymáhať nebude, to znamená, že aj týmto spôsobom sa žalobkyňa druhýkrát úspešne uplatnila porušenie svojho práva. Bolo však preukázané, že aj ďalej žalobkyňa bola kontaktovaná zo strany žalovaného aj po vybavení reklamácie, kde je uvedené, že voči nej pohľadávka sa vymáhať nebude, kde žalovaný potvrdil, že došlo k chybe systému spoločnosti žalovaného, že táto reklamácia nebola zaevidovaná s výsledkom, že voči žalobkyne nemajú byť urobené žiadne telefonické pokusy s výzvou na úhradu pohľadávky. Týmto konaním súd mal zato, že žalobkyňa si úspešne uplatnila porušenie práva a teda jej patrí primerané finančné zadostučinenie. Žalovaný postupom po ukončení konania na upomínacom súde konal ako to uvádza § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v rozpore s dobrými mravmi, vybočil z pravidiel morálky a svojím konaním mohol privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, a mohol využiť výraznú nerovnosť zmluvných strán pri vymáhaní nároku.

32. Súd má za to, že predpoklad pre priznanie primeraného finančného zadostučinenia teda splnený bol. Pre posúdenie výšky primeraného finančného zadostučinenia súd sa musel zaoberať povahou, intenzitou, trvaním a rozsahom pôsobenie nepriaznivého následku a skúmať, ako ho pociťovala a čo prežívala žalobkyňa. V zmysle judikatúry súdov výška primeraného finančného zadostučinenia sa nemôže striktno určovať podľa výšky ujmy, ktorá žalobkyne hrozila. Nemôže ani slúžiť na finančné sa obohatenie, resp. na kompenzáciu majetkovej škody. Súd preto pri zohľadnení predmetného prípadu konštatuje, že zo strany žalovaného dochádzalo ku konaniu, kde aj napriek tomu, že nemal nárok na zaplatenie zvyšku úveru, pretože zmluvu bolo potrebné považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú, opakovane vyzýval žalobkyňu na doplatenie sumy úveru, na ktorú nemal nárok, tým sa dopustil nekalého konania, a konania v rozpore s dobrými mravmi. Tým v rozpore so zákonom zasahoval do práva žalobkyne, požadoval od nej nezákonné plnenie. Žalobkyňa na pojednávaní prezentovala, že toto konanie žalovaného ju obťažovalo, musela pricestovať zo zahraničia, kde pracuje, aby podala odpor. Po nepokračovaní konania na upomínacom súde opakovane bola vyzývaná na úhradu, aj po podanej následnej reklamacii. Pre uvedené obťažovanie si zvolila aj právneho zástupcu, nakoľko nemá právnické vzdelanie, aby sa adekvátne bránila. Takýmto konaním žalovaného súd má za preukázané, že bolo zasiahnuté do jej osobného života a za takéto konanie patrí žalobkyne finančné zadostučinenie.

33. Obdobne rozhodol aj Krajský súd Prešov sp. zn. 22 Co98/2019 rozsudkom zo dňa 21.11.2019, ktorý potvrdil rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 10Csp/4/2019 zo dňa 28.05.2019.

34. Zároveň súd dodáva, že z pripojeného spisu upomínacieho spisu vyplýva, že uplatňovaného nároku sa žalovaný domáhal na základe zmluvy o poskytnutí úveru vo výške 2.540,- eur zo dňa 04.11.2019, ktorý žalobkyňa mala uhrádzať mesačnými splátkami do 30.11.2009 vo výške 24,47 eur a od 20.12.2009 vo výške 38,41 eur pri počte splátok 119 od 20.12.2009. Podľa tejto zmluvy bol dohodnutý spracovateľský poplatok vo výške 72,99 eur uhradený pri uzatváraní úverovej zmluvy v hotovosti. Ak teda úver mal sa začať splácať od 20.12.2009, súdu potom nie je jasné, na základe čoho si požadoval podľa zmluvy od spotrebiteľa splátku vo výške 24,47 eur, pri ktorej je uvedené, že sa platí od prvého čerpania úveru do 30.11.2009. Zmluva bola uzatvorená dňa 04.11.2009, a teda nie je jasné, o akú splátku ide. Pri zohľadnení počtu splátok 119 x 38,41 eur spotrebiteľ mal zaplatiť sumu 4.570,79 eur. Rozdiel medzi takouto uhradenou sumou a sumou poskytnutého úveru vo výške 2.540,- eur je 2.030,79 eur, pričom v zmluve ako náklady je uvedená suma 2.126,46 eur. Teda tento rozdiel nie je výškou sumy nákladov ako je uvedená v zmluve a takáto suma by neprichádzala do úvahy, žeby súd spočítal sumu, ktorú mala zaplatiť žalobkyňa ako spracovateľský poplatok pri uzatvorení zmluvy vo výške 72,99 eur prípadne aj spolu s jednou splátkou vo výške 24,47 eur. Súd preto mal zato, že náležitosti zmluvy sú uvedené nesprávne, je tam nesprávne uvedená výška nákladov spotrebiteľa, nie sú tam presne uvedené počet splátok, pretože ak sa spočítajú splátky od 20.12.2009 s tým, že údajne mala žalobkyňa zaplatiť ešte jednu splátku dňa 30.11.2009, tak spolu je to 120 splátok. Nesprávne uvedenie týchto náležitostí, koľko splátok žalobkyňa mala uhradiť, aké boli správne celkové náklady spôsobujú bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy, a teda obrana žalobkyne v podanom odpore bola dôvodná, a teda žalovaný nepodal návrh na pokračovanie v konaní z dôvodu dôvodnosti obrany žalobkyne voči uplatňovanému nároku. Teda podaným odporom úspešne uplatnila porušenie svojho práva, keď sa voči nej v upomínacom konaní žalobca domáhal pohľadávky, na ktorú nárok nemal.

35. Súd však mal za to, že finančné zadostučinenie nie je možné priznať paušálne podľa výšky ujmy, ktorá žalobcovi hrozila. Súd preto zohľadnil, že okrem nutnosti podania odporu a následného telefonického obťažovania žalobkyňa a zvolenia si advokáta žalobkyňa inak poškodená nebola, a preto súd priznal žalobkyňi ako primerané finančné zadostučinenie sumu jednej tretiny žalovanej sumy voči žalobkyňi v upomínacom konaní, teda sumu 435,- eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (1305,80 : 3).

36. Podľa čl. 4 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

37. Podľa čl. 4. ods. 2 CSP, ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

38. V konaniach, v ktorých rozhodnutie o výške plnenia závisí od úvahy súdu, predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok sporového konania. Úvaha súdu sa môže týkať len skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia (nie základu uplatneného nároku). Pre priznanie plnej náhrady trov konania v tomto prípade nie je podstatný rozsah čiastočného úspechu sporovej strany (v nepatrnej časti alebo prevažnej časti). Úvaha súdu o výške plnenia sa musí opierať o hmotné právo, spravidla o právne normy, v ktorých je rozsah nároku upravený vymedzením právne relevantných kritérií a jeho samotné určenie (vyčíslenie) vyplýva z konkrétnych okolností danej veci. Pre priznanie plnej náhrady trov konania nie je podstatný rozsah čiastočného úspechu (v nepatrnej časti alebo prevažnej časti), a to ani to, akú sumu v pomere k súdom priznanej sume strana uplatňovala. Za neúspech sa nepovažuje rozdiel medzi uplatňovanou a priznanou výškou nároku. Predpokladom pre aplikáciu tohto ustanovenia je výlučne skutočnosť, že rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu.

39. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

41. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. V otázke rozhodovania o nároku na náhradu trov konania nová právna úprava neprevzala znenie § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Z komentárov k CSP však vyplýva, že rozhodovanie o trovách konania v zmysle uvedeného ust. Občianskeho súdneho poriadku zostáva zachované, s odkazom na 255 ods. 1 CSP.

44. Predmetom celého konania bola žalobca o zaplatenie sumy 1305,80 eur ako finančné zadosťučinenie. Pokiaľ ide o priznanie finančného zadosťučinenia, žalobkyňa bola úspešná čo do základu nároku na priznanie finančného zadosťučinenia, pričom celková výška finančného zadosťučinenia spočívala v úvahe súdu, teda žalobkyňa bola úspešná v celom rozsahu. Z tohto dôvodu má žalobkyňa nárok na náhradu trov o konania v plnom rozsahu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

45. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia písomne na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.